

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.27. S. Senochius. S. Leobardus. S. Venantius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. ram gessit, ut juvenis Gregorius litteris
 A. C. 574. imbueretur, atque tempore a Legibus
 Ecclesiasticis constituto Diaconus ordi-
 natus est. Cum viris exploratæ Picta-
 tis conversabatur, ut eorum exemplis
 proficeret. Sanctorum Ecclesias invisi-
 bat præprimis S. Martini, ubi aliquando
 a gravi morbo liberatus est.

§. XXVII.

S. Senochius, S. Leobardus, S. Venantius.

Greg. Vit. Sanctus Gregorius necdum diu Episco-
PP. c. II. c. patum Turonensem gesserat, cum S. Se-
15. Gl. Conf. nochius Solitarius ad eum invisit. Is or-
c. 5. v. hist. tum suum debebat Genti Teifalensium
6. 7. Populo Barbaro, qui cum cæteris Gal-
 lias invaserat. Ab his Tifagium in æ-
 gro Pictaviensi nomen retinuit. Seden-
 elegit Senochius prope Turonem in O-
 ratorio, a se reparato, in quo S. Marti-
 nus sæpe orasse ferebatur. S. Eufonium
 tunc Episcopum Turonensem rogavit,
 ut veniret ad Oratorium benedicendum.
 Ille consecrato Altari Senochium nihil
 tale cogitantem Diaconum ordinavit.
 Posteriore tempore etiam Ordine Pres-
 byteratus insignitus est. In illo loco cum
 tribus Monachis aliquamdiu Deo servit,
 rigida abstinentia corpus macerans, nam
 in Quadragesima nihil cibi aut potus præ-
 ter

ter libram unam panis, & libram unam aquæ capiebat. Nudipes incedebat etiam in hyeme, catena ferrea pedes, manus & collum gravante. Postea solus in Cellulam secessit, continuo orationi vacans. Allatas sibi a Fidelibus pecunias in pauperes dividebat, atque captivi, quos redemerat, aut alii, quorum æs alienum solverat, plures quam ducenti numerabantur. Illo igitur tempore Cellulam relinquens ad invisendum Gregorium exiit.

Haud diu postea vanæ gloriæ cupiditate tentatus parentes, & propinquos in Territorio Pictaviensi degentes invisit, unde sui ipsius & virtutis propriæ admiratione plenus rediit. At cum Gregorius istum in eo errorem arguisset, humiliter emendavit. Cum multa curando infirmos patraret miracula, omnium hominum consortium fugere statuerat; verum Gregorius ei suavit, ut nullo alio tempore claustrum ingrederetur, nisi a Festo S. Martini usque ad Nativitatem Domini, & in Quadragesima; ipse monenti morem gessit. Plures alii Anachoretæ tempore Quadragesimæ ita in antrum se abdebant, ut nemini Mortalium pateret ad se aditus. Id S. Marius Abbas Buvonensis, S. Dubritius & S. Samson Episcopi facere singulis annis solebant. Inter alia quæ edidit prodigia

Sæculum VI.
A. C. 574.

Viri Sancti
in Gallia.

Acta Ben. to.
I. p. 105. p.
174. n. 33. p.
184. n. 12.

Sæculum VI.
A.C. 574.

gia S. Senochius multis cœcis lumen red-
didit. Obiit annos natus circiter qua-
draginta, cumque die trigesima Missa su-
per ejus sepulchro (*) celebraretur, ali-
quis Mendicus membrorum rigore la-
borans velamen, quo Corpus defuncti
tegebatur, osculatus sanitatem recupe-
ravit. Exinde pluribus aliis Prodigis

Mart. Rom.
24. Oct.

✠ In Provin-
cia Turo-
nenfi.
Loches.

Greg. vit.
PP. c. 20.

ille locus claruit. Ecclesia Gallicana
S. Senochii Memoriam 24. Octobr. vene-
ratur, atque aliquis Pagus prope Lo-
chias, (†) qui S. Senovii dicitur, eandem
conservat.

Alius Anachoreta cui nomen Leo-
bardus in Cellula prope Monasterium
S. Martini Turone degebat. Is, cum in-
ter Monachum illius loci & vicinos orti
essent jurgia, inde discedere cogitabat.
Cumque Gregorius Episcopus ad S. Mar-
tini Monasterium pro more suo oraturus
venisset, Leobardus quid consilii cepis-
set, eidem aperuit. Gregorius affirma-
bat, Diaboli astu hanc ipsi cogitationem
fuisse suggestam, eique Libros de Vita
Patrum & Instituto Monachorum (veri-
simile est, fuisse Cassiani Opera) le-
gendos misit, qua lectione confirmatus
facile illam tentationem superavit. Leo-
bardus

(*) Exemplum Missarum in Die trigesima post
obitum Defuncti celebratarum contra Prote-
stantes.

bardus in Arvernia natus viginti duos Sæculum VI.
 annos in suo clauſtro tranſegit; labor A. C. 574.
 vero ipſius erat, lapides ex monte exci-
 dere, membranas pergamenas conficere,
 & non nunquam ſcribere, ut malas cogi-
 tationes depelleret.

Gregorius vitas multorum Anacho-
 retarum, ipſius ætate Virtutibus & Mi-
 raculis florentium, ſcripſit; ego vero
 illos tantum referam, qui hodie magis
 noti ſunt, aut quorum Monasteria ad-
 huc dum viſuntur, multa enim tunc ce-
 leberrima poſterioribus temporibus ita
 deleta ſunt, ut nequidem veſtigia ap-
 pareant, aliqua in Eccleſias Collegiatas,
 alia in ſimplices Parochias mutata. Ita
 nempe in ipſa urbe Turonenſi Capitulum
 S. Venantii tempore Gregorii erat Mo-
 naſterium, cui Silvanus Abbas præfuit;
 tunc nempe quando Venantius in Pro-
 vincia Bituricenſi natus relicta uxore,
 quamvis etiamnum Juvenis eſſet, vitam Greg. vit. Patr. c. 16.
 Monasticam amplexus eſt, & tantum pro-
 fecit, ut deſuncto Abbate in ejus locum
 ſufficeretur. Deus Servi ſui merita mul-
 tis Revelationibus & Prodigiiſ declaravit,
 quorum pleraque Turone edita fue-
 re ad ejus tumulum; nam tumulus ejus
 hodieque Turone peregrinantibus oſten-
 ditur, ſed Reliquiæ Pariſiis in Monaste-
 rio S. Germani de Pratiſ aſſervantur. Greg. IV. hiſt. c. 8. de glor. Conf. corien- c. 101.
 Cibar ſeu latine Eparchiuſ patria Petri-

Sæculum VI. coriensis Cellulae se inclusit prope Incu-
 A. C. 574. lismam, ubi hodieque Monasterium exi-
Act. Bened. stit, quod ejus Nomen gerit. Multa e-
 to. p. 167. didit Miracula, cumque ipsius Exequia
 Mart. Rom. ducerentur, magna captivorum, quos
 I. Jul. redemerat, multitudo pompam funebrem
 auxit. Obiit vero anno 581. prima Ju-
 lii, illiusque memoriam Ecclesia eadem
 die colit.

§ XXVIII.

Concilium Parisiense quartum.

Eodem anno, quo Gregorius Episcopus
 Turonensis ordinatus est, nempe 573.
 Guntramus Rex omnes Regni sui Epis-
 copos Parisios convocavit, ut Litem in-
 ter Reges Chilpericum & Sigebertum
 fratres suos ferventem componerent.
 At illi Episcoporum Arbitrium respue-
 runt. In eo Concilio, quod inter Pa-
 risiensia quartum est, aderant Episcopi tri-
 ginta duo. Præ cæteris eminebant Phi-
 lippus Archiepiscopus Viennensis, Sa-
 paudus Arelatensis, Priscus Lugdunen-
 sis, qui ante breve tempus S. Nicerio
 successerat, Constitutus Senonensis, La-
 banus Auscionensis, & Felix Bituricensis.
 Post hos sex Metropolitæ leguntur S. Ger-
 manus Parisiensis, S. Felix Nannetensis,
 S. Syagrius Augustodunensis, Sagittarius
 Vapinciensis, S. Anacarius Antissiodo-
 rensis, S. Quinidius Vasionensis, qui 15.
 Febr.

Greg. IV.
 hist. c. 42.
 to. 5. Conc.
 p. 318.

Mart. Rom.
 15. Febr.